

Zondag 29 maart - tekst geluidsopname

Gemeente,

Fijn dat we toch Gods Woord met elkaar kunnen delen.

Dat we elkaar daarmee kunnen bemoedigen.

Ik deel u graag de vrede van de Heer,

Dat die met u mag zijn, alle dagen!

We zien zo uit naar de nieuwe tijd,

Waarin de angst weer is verdwenen,

Waarin de lucht is gezuiverd

Waarin we elkaar weer mogen vastpakken, een schouderklopje geven...

We zien ook uit naar de tijd waarin we weer echt samen mogen komen,

God mogen danken en lofzingen en bidden.

Psalm 130 mag ons bemoedigen:

*⁵Ik zie uit naar de HEER,
mijn ziel ziet uit naar hem
en verlangt naar zijn woord,
⁶mijn ziel verlangt naar de Heer,
meer dan wachters naar de morgen,
meer dan wachters uitzien naar de morgen.
⁷Israël, hoop op de HEER!
Bij de HEER is genade, bij hem
is bevrijding, altijd weer.*

Hoop is er altijd.

Bevrijding, dat is een proces. Dat is gebleken toen het volk van God uit Egypte wegwilde.

Bevrijding gaat niet vanzelf. Er moeten vele hindernissen genomen worden. Dat is met de bevrijding van het kwalijke virus rondom ons net zo. Ons ervan bevrijden vraagt om verschrikkelijke maatregelen gedurende lange tijd.

Maar hoop, is er wel.

De gelovige mens is bij uitstek iemand die van hoop leeft.

Iemand die, zelfs als er niets meer overschiet van het leven, nog de hoop heeft dat er meer is.

Daarom ... mijn ziel verlangt naar de Heer.

Op weg naar Pasen lezen we uit het boek Exodus. Ook daar vinden we een strijd om bevrijding. Een strijd die maar blijft duren, want de farao houdt niet op.

Er komen plagen over het land, nooit gezien. Dat staat zo in de tekst: Egypte heeft dat in zijn geschiedenis nooit gezien.

Net als wij nu, de maatregelen zijn ongezien. De uitdaging waar we voor staan gigantisch.

Ik wil graag met jullie bidden en dan vervolgens de tekst lezen.

Eeuwige,

U bent er altijd.

Ook al zien wij U niet, wij kunnen uw stem horen in uw Woord.

U bent standvastig. Wat er ook gebeurt, hoe ongezien ook, U bent daar, Uw woord blijft vaststaan.

Wilt u ons erbij brengen, bij uw woord, dat wij het kunnen horen met geopende oren en dat wij het kunnen verstaan met ons hart. Laat uw Heilige Geest onze geest verlichten. In de naam van Jezus. Amen.

Exodus 9

24 Het geschiedt: hagel
en vuur
dat tussen de hagel door schiet,-
zeer zwaar,
zoals niet is voorgekomen
in heel het land van Egypte
sinds het is voorgekomen als een volk.

25 Zo slaat de hagel
op heel het land van Egypte
al wat op het veld is neer,-
van mens tot dier;
alle kruid van het veld
heeft de hagel geslagen,
elke boom op het veld gebroken.

26 Alleen in het land van Gosjen,
daar waar de zonen Israëls waren,
is geen hagel geweest.

27 Dan zendt Farao iemand
en roept om Mozes en om Aäron,
en zegt tot hen: ik heb gezondigd,
deze keer;
de ENE is de rechtvaardige,
en ik en mijn gemeenschap
zijn de boosdoeners;

28 bidt tot de ENE,-
tevéél
is er geweest aan
donderstemmen van God en hagel;
ik zal u heenzenden,-
ge zult niet langer stilstaan!

29 Mozes zegt tot hem:
zodra ik de stad ben uitgetrokken
zal ik mijn handpalmen
uitspreiden tot de ENE;
de donderstemmen zullen ophouden
en de hagel zal er niet langer wezen,
opdat u weet
dat het land is van de ENE;

30 en van u en uw dienaren
weet ik
dat ge nog geen ontzag hebt
voor het aanschijn van de ENE, God!

Geen virus, toen in Egypte – alhoewel de zwerenplag en de veepest daar best wel mee geassocieerd kunnen worden. Wel hagel, die alles wat er op het land stond kapotmaakte. Hagel betekent honger.

Iets van ver een naam geven is altijd makkelijk. China in de ban van Corona. De mensen mogen niet meer op straat. Nu we 't zelf meemaken krijgt corona een hele lading aan betekenissen mee. Van gezinnen die op springen staan, overbelaste en overwerkte mensen, tieners die de hele dag aan het scherm gekluisterd zitten met schoolwerk, ouderen die alleen zitten, zelfs verstoken van hun partner, soms. Maar ook jongeren die alleen zijn, die nog niet lang alleen wonen en naar hun vier muren zitten te staren op een klein appartementje. Scholen die dachten dat ze alles wel online konden doen, maar nu merken dat heel wat mensen maar één computer thuis hebben, die met iedereen moet worden gedeeld. Examens die in het gedrang komen. Kinderen uit kansarme gezinnen die weer maar eens achteraan komen. Mensen die het financieel moeilijk krijgen. Angst die zichzelf vermenigvuldigt.

De online versie van de tienernevendienst vroeg aan onze jongeren om wat onderzoek te doen naar de plagen en de goden van Egypte. De plagen werden opgesomd, de één kende ze uit het hoofd, de ander moest even denken. Ik weet niet of u ze nog allemaal kent... maar als je ze opsomt, dan lijken het gewone woorden. Kikkers, steekvliegen, muggen, sprinkhanen. Je kunt je er wel iets bij voorstellen, maar hoe erg het is om dat mee te maken, dat weet je alleen als je er middenin zit.

Daarom is het zo bijzonder, dat wij een God hebben, die ons leven met het verdriet, de pijn en de frustratie heeft gedeeld – en de vreugde hopelijk ook... Het verhaal van Jezus is écht “ik ben erbij”, de naam van God, tot het uiterste gerealiseerd.

Het boek Exodus is het boek waarin de godsnaam wordt geopenbaard. Tot Mozes bij het brandende braambos roept God zijn naam: IK BEN.

Hij geeft Mozes wonderen mee, zodat ook het volk kan zien hoe groot God is. Maar God wil niet alleen door Zijn volk erkend worden, maar ook door de andere volkeren. Vandaar die plagen... De tieners moesten ook de Egyptische goden opzoeken en hun machtsgebied. Aton, de zonnegod kreeg het duister over zich heen. Hapi, de Nijlgod werd drooggezet, Isis die gezondheid uitdeelde werd uitgedaagd, en alle andere natuur- en beschermgoden bleken hun belofte niet te kunnen nakomen, toonden zich zo onmachtig tegenover die Ene, die zei IK BEN.

De plagen waren de enige manier om farao te laten merken dat heel zijn godensysteem niet meer was dan een kaartenhuisje, waar je eigenlijk niets aan hebt.

Hoe anders is het met de Ene, die ons kent, die ons aanvoelt, die met ons meedanst en meehuilt. Hij die ons zo liefheeft, dat hij door onze koppigheid heen wil breken, dat hij ons blijft zeggen, dat datgene waarnaar we altijd afdwalen niet het juiste is. Alle zekerheden waaraan we ons vastklampen staan op een gegeven moment op vaste schroeven. Ons goedgeorganiseerd gezondheidssysteem, de welvarende economie, de verzekeringen – wat een naam! - de vakanties die ons weer opladen, de goede band die je met mensen hebt... Alles kan op een bepaald moment onder druk komen staan.

Maar niet onze band met de Eeuwige. Hij is. Zijn trouw staat vast. Hij is altijd groter dan wat er ook gebeurt. Aan Hem mogen wij ons vastklampen. Hij is de vaste grond onder onze voeten.

Mag ik u voorgaan in gebed:

Eeuwige God,

Wij zijn dankbaar dat we tot U mogen komen.

Dat U ons het leven schenkt, dat U ons wilt bijstaan, dat U ons leven over de dood heen verder draagt.

Wij zijn betrokken in een groot verhaal van een klein virus dat de hele wereld in zijn greep heeft. Wij horen kleine verhalen van mensen, moeilijke verhalen van alleen zijn, van spanning, van angst, van vraagtekens, van onzekerheid.

Breng ons rust door Uw Geest, geef ons nieuwe mogelijkheden om ons verbonden te voelen met U en met de mensen om ons heen.

Sterk ons, ieder waar hij staat en in wat hij meemaakt.

Geef ons de moed om door te gaan en plant in ons de hoop, dat het werk van Uw handen nooit verloren gaat.

Dat bidden wij U door Uw zoon Jezus Christus, die tussen de mensen het leven van de mensen heeft meegemaakt. Amen.

Deze God wil u Zijn zegen schenken:

De Here God zegene en behoede u

Hij doe zijn aangezicht over u lichten

Hij geve u zijn vrede en zijn genade.